Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

29. marts 2012*

»Miljø — forordning (EF) nr. 1013/2006 — artikel 18, stk. 1 og 4 — overførsel af visse former for affald — artikel 3, stk. 2 — lovpligtige oplysninger — identiteten på affaldsproducenten — mellemhandlerens manglende angivelse — beskyttelse af forretningshemmeligheder«

I sag C-1/11,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Verwaltungsgericht Mainz (Tyskland) ved afgørelse af 26. november 2010, indgået til Domstolen den 3. januar 2011, i sagen:

Interseroh Scrap and Metals Trading GmbH

mod

Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM),

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot, og dommerne A. Prechal, K. Schiemann (refererende dommer), L. Bay Larsen og C. Toader,

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: fuldmægtig A. Impellizzeri,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 26. oktober 2011,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Interseroh Scrap and Metals Trading GmbH ved Rechtsanwalt A. Oexle

— Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM) ved Rechtsanwalt C.v. der Lühe

— den belgiske regering ved M. Jacobs og T. Materne, som befuldmægtigede

— den østrigske regering ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget

— den portugisiske regering ved L. Fernandes og M. João Lois, som befuldmægtigede

* Processprog: tysk.

— Europa-Kommissionen ved G. Wilms og A. Marghelis, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 8. december 2011,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 308/2009 af 15. april 2009 (EUT L 97, s. 8, herefter »forordning nr. 1013/2006«).

2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem Interseroh Scrap and Metals Trading GmbH (herefter »Interseroh«), der er specialiseret i handel med stål- og metalskrot, og Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM) (herefter »SAM«), som af delstaten Rheinland-Pfalz bl.a. har fået til opgave at overvåge særlige affaldsstrømme i delstaten, med hensyn til de oplysninger, som skal fremgå af det dokument, som er omhandlet i bilag VII til forordning nr. 1013/2006 (herefter »overførselsdokumentet«).

Retsforskrifter

EU-retlige bestemmelser

3 Syvende betragtning til forordning nr. 1013/2006 fastslår vigtigheden af at tilrettelægge og regulere overvågningen af og kontrollen med overførsler af affald på en sådan måde, at der tages hensyn til behovet for at bevare, beskytte og forbedre miljøkvaliteten og folkesundheden, og således at en mere ensartet anvendelse af forordningen fremmes overalt i Den Europæiske Union.

4 Ifølge 15. betragtning til forordning nr. 1013/2006 bør der, hvad angår overførsel af affald opført i bilag III, III A eller III B til denne forordning og bestemt til nyttiggørelse, sikres et minimumsniveau af overvågning og kontrol ved at kræve, at sådanne overførsler ledsages af bestemte oplysninger.

5 I henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006 indføres ved forordningen procedurer og kontrolordninger for overførsel af affald, der afhænger af overførslens oprindelse, bestemmelsessted og rute, affaldstypen og den behandling, affaldet skal gennemgå ved bestemmelsesstedet.

6 Det fremgår af artikel 3, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1013/2006, at den overførsel af affald bestemt til nyttiggørelse, som fremgår af bilag III eller III B til denne forordning, er underlagt de generelle oplysningskrav i forordningens artikel 18, hvis mængden af det overførte affald er over 20 kg.

7 Bilag III til forordning nr. 1013/2006 indeholder under overskriften »»Grøn« liste« bl.a. affald, der er optaget på listen i bilag IX til konventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf, som blev undertegnet i Basel den 22. marts 1989 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 93/98/EØF af 1. februar 1993 (EFT L 39, s. 1, herefter »Baselkonventionen«).

8 Bilag IX til Baselkonventionen præciserer, at affald, der fremgår af dette bilag, i princippet ikke er omfattet af konventionens artikel 1, stk. 1, litra a), og således i princippet ikke betragtes som »farligt affald« i henhold til denne konvention.

9 Under kode B 1010 i det pågældende bilag IX fremgår »Affald af metal og metallegeringer i metalform i ikke-spredbar form«, bl.a. skrot af jern og stål, af chrom, af kobber, af nikkel, af aluminium, af zink og af tin.

10 Artikel 18 i forordning nr. 1013/2006, som har overskriften »Affald, der skal ledsages af bestemte oplysninger«, har følgende ordlyd:

»1. Affald som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 4, der skal overføres, er omfattet af følgende proceduremæssige krav:

a) For at fremme sporingen af overførsler af sådant affald skal den person under afsendelseslandets jurisdiktion, der står for overførslen, sikre sig, at affaldet ledsages af den formular, der er indeholdt i bilag VII.

b) Den i bilag VII indeholdte formular underskrives af den person, der står for overførslen, inden overførslen finder sted, og underskrives af nyttiggørelsesanlægget eller laboratoriet og modtageren, når de modtager det pågældende affald.

2. Den kontrakt, der er nævnt i bilag VII mellem den person, der står for overførslen, og modtageren med henblik på nyttiggørelse af affaldet skal være gældende, når overførslen påbegyndes, og skal omfatte en forpligtelse for den person, der står for overførslen af affaldet, eller – hvis den pågældende ikke er i stand til at fuldføre overførslen eller nyttiggørelsen (f.eks. på grund af insolvens) – for modtageren til, hvis overførslen [eller nyttiggørelsen] af affald ikke kan udføres som planlagt eller er udført som en ulovlig overførsel:

a) at tage affaldet tilbage eller sikre, at det nyttiggøres på en alternativ måde, og

b) om nødvendigt at sørge for opbevaring af affaldet i mellemtiden.

Den person, der står for overførslen, eller modtageren skal på anmodning af den berørte kompetente myndighed fremvise en kopi af kontrakten.

3. Medlemsstaterne kan i medfør af national lovgivning kræve oplysninger som omhandlet i stk. 1 om overførsler omfattet af denne artikel med henblik på inspektion, håndhævelse, planlægning eller statistik.

4. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, behandles som fortrolige, hvor dette er påkrævet i henhold til fællesskabslovgivningen og national lovgivning.«

11 Artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1013/2006 pålægger bl.a. den person, der står for overførslen, og modtageren af overførslen at opbevare de i forordningens artikel 18, stk. 1, omhandlede oplysninger i mindst tre år at regne fra datoen for overførslens start.

12 Overførselsdokumentet, som findes i bilag VII til forordning nr. 1013/2006, fremstår således:

BILAG VII

OPLYSNINGER, DER LEDSAGER OVERFØRSLER AF AFFALD, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 2 OG 4

Forsendelsesoplysninger *(1)*

1. Person, der står for overførslen: Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: Fax: E-mail:			**2. Importør/modtager** Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: Fax: E-mail:
3. Faktisk mængde:			**4. Faktisk afsendelsesdato:**
5.(a) 1. transportør*(2)* Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: Fax: E-mail: Transportmåde: Forsendelsesdato: Underskrift:	**5.(b) 2. transportør:** Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: Fax: E-mail: Transportmåde: Forsendelsesdato: Underskrift:		**5.(c) 3. transportør:** Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: Fax: E-mail: Transportmåde: Forsendelsesdato: Underskrift:
6. Affaldsproducent*(3)*: **Oprindelig(e) producent(er), ny(e) producent(er) eller indsamler:** Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: Fax: E-mail:			**8. Nyttiggørelsesmetode (eller i givet fald bortskaffelsesmetode for så vidt angår affald som nævnt i artikel 3, stk. 4)** R-kode/D-kode: **9. Sædvanlig beskrivelse af affaldet:**
7. Anlæg til bortskaffelse ☐ **Laboratorium** ☐ Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: Fax: E-mail:			**10. Identificering af affaldet** *(udfyld de relevante koder)*: i) Basel-konventionens bilag IX: ii) OECD *(hvis forskellig fra i))*: iii) EF-listen over affald: iv) National kode:

11. Berørte lande:

Eksport/afsender	Transit			Import/modtager

12. Erklæring fra den, der står for overførslen: Jeg erklærer på tro og love, at oplysningerne er fyldestgørende og korrekte. Jeg erklærer ligeledes at have indgået gældende skriftlige kontraktforpligtelser med modtageren *(ikke påkrævet for affald nævnt i artikel 3, stk. 4)*:

Navn: Dato: Underskrift:

13. Modtagerens underskrift efter modtagelsen af affaldet:

Navn: Dato: Underskrift:

UDFYLDES AF NYTTIGGØRELSESANLÆGGET ELLER AF LABORATORIET:

14. Overførslen modtaget på nyttiggørelsesanlægget ☐ ***Eller* laboratoriet:** ☐ Modtaget mængde: kg: liter:

Navn: Dato: Underskrift:

[1] Oplysninger, der ledsager overførsler af affald opført på den grønne liste og bestemt til nyttiggørelse eller affald bestemt til laboratorieanalyser i henhold til forordning (EF) nr. 1013/2006.

[2] Hvis der er mere end 3 transportører, vedlægges oplysninger, jf. rubrik 5 (a, b og c).

[3] Hvis den person, der står for overførslen, er forskellig fra producenten eller indsamleren, anføres oplysninger om producenten eller indsamleren.

Nationale bestemmelser

13 Ifølge de oplysninger, som er fremlagt for Domstolen af Verwaltungsgericht Mainz, sikrer Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (Forbundsrepublikken Tysklands forfatning, herefter »forfatningen«) beskyttelsen af forretningshemmeligheder i henhold til bestemmelserne i artikel 12 om

fri erhvervsudøvelse og artikel 14 om ejendomsret. I henhold til Bundesverfassungsgerichts retspraksis er oplysninger om en virksomheds leverandører i øvrigt forretningshemmeligheder, der er omfattet af beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

14 Interseroh er et datterselskab af selskabet Interseroh SE, et af de største europæiske selskaber specialiseret i indsamling, behandling og handel med sekundære råvarer, nemlig stål- og metalskrot, brugt papir, plastikaffald og brugt træ. Interseroh SE beskæftiger omkring 2 000 medarbejdere på ca. 100 anlæg i 13 lande.

15 Interseroh sikrer som forhandler levering af enhver mængde bestilt metalaffald af forskellig kvalitet til sine kunder, som er stålværker, støberier og metalværker.

16 Interseroh udøver i denne forbindelse alene sin virksomhed som »mellemhandler« (»Streckenhändlerin«). Denne særlige forhandlerform er kendetegnet ved, at mellemhandleren køber varen direkte fra producenten eller indsamleren og sælger den videre uden selv at komme i fysisk kontakt med varen. Kontraktforholdet etableres udelukkende mellem på den ene side forhandleren og producenten og på den anden side forhandleren og aftageren.

17 Den type metal, som Interseroh forhandler, er blevet betragtet som »affald« henhørende under kode B 1010 i Baselkonventionen, som fremgår af bilag IX til denne konvention og følgelig af den »grønne« affaldsliste i bilag III til forordning nr. 1013/2006. Den grænseoverskridende transport heraf var følgelig underlagt kravene om oplysninger i denne forordnings artikel 18.

18 Den person, der står for overførslen, i det foreliggende tilfælde Interseroh, er ifølge SAM forpligtet til i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1013/2006 at sikre, at affaldet ledsages af overførselsdokumentet under transporten. I henhold til artikel 18, stk. 1, litra b), og artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1013/2006 skal dette dokument være underskrevet og opbevares i mindst tre år af forsendelsens modtager.

19 En praktisk konsekvens af denne fortolkning er, at en forhandler i Interserohs situation, henset til de oplysninger, der skal angives i rubrik 6 i dette dokument, er forpligtet til at afsløre sine leverandører over for sine kunder, som derved får mulighed for at kontakte affaldsproducenten eller -indsamleren direkte og indgå de efterfølgende kontrakter uden om mellemhandleren.

20 Interseroh er af den opfattelse, at forpligtelsen til at afsløre sine leverandører er i strid med selskabets ret til beskyttelse af sine forretningshemmeligheder og er en alvorlig hindring for udøvelsen af selskabets økonomiske virksomhed som mellemhandler. Denne forpligtelse medfører endvidere et formuemæssigt tab for selskabet, idet oplysningerne om dets forsyningskilder udgør en væsentlig del af virksomhedens knowhow og værdi. Interseroh har allerede mistet flere kunder på grund af forpligtelsen til at afsløre sine forsyningskilder.

21 Interseroh har følgelig besluttet at angive sig selv som producent eller indsamler i rubrik 6 i overførselsdokumentet eller at undlade at udfylde denne rubrik, hvilket skete i forbindelse med flere affaldstransporter. Da den faktiske producents eller indsamlers identitet fremgår af de følge- og vejesedler, der ligeledes skal ledsage en affaldstransport og fremlægges i tilfælde af kontrol, blev der indledt en sag mod Interserohs direktør på grund af den åbenlyse uoverensstemmelse mellem følge- og vejesedlerne på den ene side og rubrik 6 i overførselsdokumentet på den anden side.

22 Dette skete bl.a. efter en kontrol af køretøjer på motorvej A3 nær Montabaur den 7. maj 2009. Ved afgørelse af 5. august 2009 pålagde SAM således Interserohs direktør en bøde på 150 EUR. Som følge af en klage over denne afgørelse er sagen nu under behandling ved Staatsanwaltschaft Mainz.

23 Interseroh har følgelig anlagt sag den 18. december 2009 ved den forelæggende ret med påstand om at det fastslås, at selskabet som mellemhandler ikke er forpligtet til at angive identiteten på affaldsproducenten i rubrik 6 i overførselsdokumentet.

24 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at den fortrolige behandling af oplysninger vedrørende affaldsproducenten i princippet er pålagt ved forfatningen i henhold til dens artikel 12, sammenholdt med artikel 14, idet det normalt anerkendes, at en virksomheds forsyningskilder udgør forretningshemmeligheder, som henhører under beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

25 Verwaltungsgericht Mainz har under disse omstændigheder besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Gælder artikel 18, stk. 4, i [forordning nr. 1013/2006] også for de parter, der er involveret i overførselstransaktionen?

2) I benægtende fald: Begrænses den nævnte forordnings artikel 18, stk. 1, af den primære fællesskabsret vedrørende beskyttelse af forretningshemmeligheder?

3) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Indebærer forordningens artikel 18, stk. 4, en begrænsning, der er begrundet af hensynet til beskyttelse af forretningshemmeligheder, af forpligtelsen i henhold til artikel 18, stk. 1, for de personer, der står for overførslen, til i den i bilag VII indeholdte formular også at oplyse modtageren af affaldet om affaldsproducenten eller -indsamleren?

4) Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende: Afhænger omfanget af begrænsningen af en konkret interesseafvejning (berørte forretningsinteresser på den ene side og miljøbeskyttelseshensyn på den anden)?«

Om de præjudicielle spørgsmål

26 Den forelæggende ret tager udgangspunkt i, at artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006 i princippet forpligter den person, der står for en affaldsoverførsel henhørende under denne bestemmelse, til at udfylde overførselsdokumentet fuldstændigt og at fremsende det til modtageren af overførslen til underskrift og opbevaring. Denne forpligtelse medfører afsløringen af identiteten på affaldsproducenten over for overførslens modtager, med potentielt skadelige virkninger for mellemhandlere, der befinder sig i samme situation som Interseroh, således som beskrevet i denne doms præmis 20 og 21.

27 Den forelæggende ret har under disse omstændigheder rejst spørgsmålet, om en mellemhandler, såsom sagsøgeren, som står for affaldsoverførsler, med føje kan påberåbe sig enten artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 1013/2006, som giver mulighed for fortrolig behandling af oplysninger under visse omstændigheder, eller alternativt et generelt EU-retligt princip, såsom princippet om beskyttelse af forretningshemmeligheder, for at undgå at afsløre identiteten på affaldsproducenten over for modtageren af overførslen gennem overførselsdokumentet.

28 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen og af indlæggene for Domstolen, at alle de i hovedsagen omhandlede overførsler vedrører råvarer såsom metaller af forskellig kvalitet, som købes og sælges via en mellemhandler, og som udgør affald henhørende under den »grønne« liste vedrørende ikke-farligt affald.

Det første, tredje og fjerde spørgsmål

29 Med det første, tredje og fjerde spørgsmål, som behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 1013/2006 skal fortolkes således, at den giver en mellemhandler, som står for en affaldsoverførsel, mulighed for at undlade at afsløre identiteten på affaldsproducenten over for modtageren af overførslen, når denne manglende afsløring er nødvendig for beskyttelsen af mellemhandlerens forretningshemmeligheder.

30 Artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 1013/2006 bestemmer, at de oplysninger, der er omhandlet i bestemmelsens stk. 1, nemlig oplysninger indeholdt i overførselsdokumentet, behandles som fortrolige, hvor dette er påkrævet i henhold til fællesskabslovgivningen og national lovgivning.

31 Hvad angår identiteten på de personer, der kan være underlagt forpligtelsen til den fortrolige behandling, som artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 1013/2006 henviser til, fremgår det af en fortolkning af denne bestemmelses ordlyd og opbygning, at de forpligtelser til fortrolig behandling, som bestemmelsen henviser til, kan pålægges alle personer, der er i besiddelse af de pågældende oplysninger, hvilket omfatter såvel afsendelses- og bestemmelsesmyndighederne som alle fysiske eller juridiske personer, der er involveret i affaldsoverførslen.

32 Ordlyden af artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 1013/2006 sondrer ikke mellem de personer, der kan være i besiddelse af de pågældende oplysninger, og henviser navnlig ikke til artikel 18, stk. 3, i forordning nr. 1013/2006, som særligt vedrører offentlige myndigheder.

33 Det kan ligeledes udledes af artikel 18 i forordning nr. 1013/2006, at de forpligtelser til fortrolig behandling, som bestemmelsens stk. 4 henviser til, ikke kan finde anvendelse på fremsendelser mellem de virksomheder, som er involveret i overførslen, af de oplysninger, der er omfattet af bilag VII til denne forordning.

34 For det første bestemmes det i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1013/2006, at der skal udarbejdes et overførselsdokument, som skal ledsage enhver overførsel af affald, som denne bestemmelse finder anvendelse på. Den person, der står for en sådan overførsel, er således forpligtet til bl.a. at udfylde rubrik 6 i overførselsdokumentet, der er indeholdt i bilag VII til denne forordning, hvori han skal angive affaldsproducentens navn.

35 For det andet bestemmes det i artikel 18, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1013/2006, at overførselsdokumentet skal underskrives af den person, der står for overførslen, og modtageren af affaldsoverførslen, mens forordningens artikel 20, stk. 2, pålægger den person, der står for overførslen, og modtageren at opbevare de i forordningens artikel 18, stk. 1, omhandlede oplysninger i mindst tre år at regne fra datoen for overførslens start.

36 Disse bestemmelser medfører nødvendigvis, at modtageren af overførslen kommer i besiddelse af alle de oplysninger, der findes i overførselsdokumentet, og således bl.a. får kendskab til identiteten på affaldsproducenten, idet denne identificeres i rubrik 6 i det pågældende dokument i overensstemmelse med kravet i bilag VII til samme forordning.

37 En eventuel forpligtelse til fortrolig behandling i henhold til artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 1013/2006 kan ikke have betydning i denne forbindelse, idet – således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 50 i forslaget til afgørelse – det tænkte tilfælde med fortrolig behandling af oplysningerne i overførselsdokumentet først opstår efter udarbejdelsen og fremsendelsen af det pågældende dokument. Artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 1013/2006 kan kun finde anvendelse, hvis oplysningerne på forhånd er angivet i overførselsdokumentet i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, sammenholdt med bilag VII til forordningen.

38 Som generaladvokaten har anført i punkt 64 i forslaget til afgørelse, er rækkevidden af sådanne forpligtelser til fortrolig behandling nødvendigvis begrænset til de relationer, som de personer, der har adgang til overførselsdokumentet, dvs. de kompetente administrative myndigheder og de personer, der er involveret i overførslen, har med tredjeparter.

39 Denne fortolkning bekræftes af ordlyden af artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 1013/2006, som udtrykkeligt henviser til, at de oplysninger, der er nævnt i overførselsdokumentet, »behandles som fortrolige«, og ikke til en hypotetisk undtagelse fra forpligtelsen til at udfylde samtlige rubrikker i overførselsdokumentet. Det bekræftes endvidere af fodnote 3 i bilag VII til denne forordning, hvori det understreges, at der skal anføres oplysninger om producenten eller indsamleren, hvis den person, der står for overførslen, er forskellig fra producenten eller indsamleren.

40 Første, tredje og fjerde spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 1013/2006 skal fortolkes således, at den ikke giver en mellemhandler, som står for en affaldsoverførsel, mulighed for at undlade at afsløre identiteten på affaldsproducenten over for modtageren af overførslen som fastsat i denne artikels stk. 1, sammenholdt med bilag VII til forordningen, på trods af at denne manglende afsløring er nødvendig for beskyttelsen af mellemhandlerens forretningshemmeligheder.

Det andet spørgsmål

41 Det andet spørgsmål er alene stillet for det tilfælde, at artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 1013/2006 ikke giver en mellemhandler, som står for en affaldsoverførsel, mulighed for at undgå at afsløre identiteten på affaldsproducenten over for modtageren af overførslen. Den forelæggende ret har anført, at forfatningen – som det fremgår af denne doms præmis 13 – sikrer beskyttelsen af forretningshemmeligheder, hvilket omfatter en virksomheds forsyningskiler. Der findes ingen national bestemmelse, som gør det muligt at begrænse de omhandlede grundlæggende rettigheder. Retten har derfor under disse omstændigheder rejst spørgsmålet, om forretningshemmelighederne er omfattet af en beskyttelse i den primære EU-ret, som begrænser rækkevidden af artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006.

42 Det forelagte spørgsmål skal derfor forstås således, at den forelæggende ret nærmere bestemt ønsker oplyst, om artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006 skal fortolkes således, at den i forbindelse med en affaldsoverførsel, som henhører under denne bestemmelse, forpligter en mellemhandler til at udfylde rubrik 6 i overførselsdokumentet og udlevere dette til modtageren, uden at rækkevidden af denne forpligtelse kan begrænses af en ret til beskyttelse af forretningshemmeligheder.

43 Artikel 15, stk. 1, artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder beskytter henholdsvis retten til at arbejde og til at udøve et frit valgt eller accepteret erhverv, friheden til at oprette og drive egen virksomhed og ejendomsretten. Såvel princippet om ret til fri erhvervsudøvelse som ejendomsrettens ukrænkelighed er desuden i henhold til fast retspraksis et led i de almindelige EU-retlige grundsætninger (jf. dom af 5.10.1994, sag C-280/93, Tyskland mod Rådet, Sml. I, s. 4973, præmis 78, af 10.7.2003, forenede sager C-20/00 og C-64/00, Booker Aquaculture og Hydro Seafood, Sml. I, s. 7411, præmis 68, af 12.7.2005, forenede sager C-154/04 og C-155/04, Alliance for Natural Health m.fl., Sml. I, s. 6451, præmis 126, og af 6.12.2005, forenede sager C-453/03, C-11/04, C-12/04 og C-194/04, ABNA m.fl., Sml. I, s. 10423, præmis 87). Beskyttelsen af forretningshemmeligheder udgør i øvrigt, som det ligeledes følger af fast retspraksis, et generelt EU-retligt princip (jf. dom af 14.2.2008, sag C-450/06, Varec, Sml. I, s. 581, præmis 49 og den deri nævnte retspraksis).

44 Det skal imidlertid bemærkes, at selv hvis det antages, at forpligtelsen til at afsløre identiteten på affaldsproducenten over for modtageren af en affaldsoverførsel udgør en tilsidesættelse af beskyttelsen af mellemhandleres forretningshemmeligheder, kan en sådan konstatering ikke føre til, at rækkevidden af en bestemmelse i sekundær ret, som er klar og ubetinget, begrænses.

45 Som det fremgår af denne doms præmis 33-40, har mekanismen med administrativ opfølgning i artikel 18 i forordning nr. 1013/2006 nødvendigvis den konsekvens, at modtageren af overførslen får kendskab til identiteten på affaldsproducenten, og at der ikke kan udledes nogen undtagelse hertil af forordningens ordlyd.

46 Under disse omstændigheder vil en uberettiget tilsidesættelse af beskyttelsen af forretningshemmeligheder, hvis en sådan kan godtgøres, ikke kunne begrænse rækkevidden af artikel 18 i forordning nr. 1013/2006, men kunne rejse tvivl om denne bestemmelses gyldighed. Den forelæggende ret har imidlertid ikke spurgt Domstolen om gyldigheden af artikel 18 i forordning nr. 1013/2006 eller rejst tvivl i denne henseende, og Domstolen råder ikke over tilstrækkelige oplysninger om de faktiske omstændigheder til at kunne vurdere gyldigheden af den pågældende bestemmelse.

47 Følgelig skal det andet spørgsmål besvares med, at artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006 skal fortolkes således, at den i forbindelse med en affaldsoverførsel, som henhører under denne bestemmelse, forpligter en mellemhandler til at udfylde rubrik 6 i overførselsdokumentet og udlevere dette til modtageren, uden at rækkevidden af denne forpligtelse kan begrænses af en ret til beskyttelse af forretningshemmeligheder.

Sagens omkostninger

48 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

1) **Artikel 18, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 308/2009 af 15. april 2009, skal fortolkes således, at den ikke giver en mellemhandler, som står for en affaldsoverførsel, mulighed for at undlade at afsløre identiteten på affaldsproducenten over for modtageren af overførslen som fastsat i denne artikels stk. 1, sammenholdt med bilag VII til nævnte forordning, på trods af at denne manglende afsløring er nødvendig for beskyttelsen af mellemhandlerens forretningshemmeligheder.**

2) **Artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006, som ændret ved forordning nr. 308/2009, skal fortolkes således, at den i forbindelse med en affaldsoverførsel, som henhører under denne bestemmelse, forpligter en mellemhandler til at udfylde rubrik 6 i det dokument, som er indeholdt i bilag VII til forordning nr. 1013/2006, som ændret ved forordning nr. 308/2009, og udlevere dette til modtageren, uden at rækkevidden af denne forpligtelse kan begrænses af en ret til beskyttelse af forretningshemmeligheder.**

Underskrifter